

יומן המשק

ג.ד.א.ו.ח.י.ל.מ.
מס. 41 (201)

ה' תשרי תש"ד
26 בפברואר 1944

כל החברים משתתפים באגודת של
(מבית פרנקל רפאל ורעינתו על מנת העל והאג)

ביום ו' בטע"ה 5 באה"צ נפטר הסבא שמואל פראנק. עד הרגע האחרון התהלך בחוכמו בריא וער ולפתע, משך מספר הימים, הוחזר ל'י שבץ לב. הסבא פראנק בא עם אשתו משה, תבדל לחיים ארוכים, לבנם רפאל ז"ל הקבור לפני 8 שנים. יצב אח גומניה כפליט ועבר לצ'כיה ומשם הגיע אלינו. הקבור קהל אוחז ואמשר לסבא פראנק לחיות את שנות חייו לפת זקנה בשלוה ובכבוד. ניכר היה במשך כל השנים, שסבא פראנק הכיר בזכות שנמלה בגורלו לחיות בקבוץ עם אשתו, בנו ונכדתו. והיה שמה בחלקו. המוח בא לטתע ו"דרך הטבע". הכריעתו הזקנה בן 77 היה במוחו. לצמדנו על קברו נזכרנו, שסבא פראנק היה בין האבות הזקנים המקסיים שהס- פיקו השקטם להנצל מצדוני הנאצים, מידו האכזרית של הרשע אשר פגעה המוח אלפיה זקנתו. למה לא נתן לחיות את חייהם בארץ, למות מות שבועי ולהגיע לקבר ישראל. ידענו שהייתם לא זכו לכך וגם אנו לא זכינו להציל. הסבא פראנק בחד המעשים מבין מיליוני האבות וזמרות גדולי הגולה זכה לקצת חיים בארץ וגם למות בה. ינעמו לו רגבי אדמתנו.

לפתע נחטר סבא פראנק. אמירתו בתאומית, הבלתי אמויה מכאיבה ביותר לנו, לחוג החברים, ההולך ומתמעט מדי פעם. לא ידענוהו בשנות מעלו. רק זמנינו להכירו בגיל זה המקנה זכות לכל אדם למנוחה ושלוה. אך בו לו ניכר לא מן המנוחה ולא מן השלוה. היה פעיל, נאמן ודייקן בעבודתו ולמעשה לא היה לאיש. יש אומרים: כמו אדם בחייו כך הוא במוחו. וכאורה חייז כן הולך מאחורו. זכה הוא למחה אלה במוחו המהיר והשקט. ממה זו נחמה משמחתו ונחמה כולנו.

אחד החברים.

ברור גורמים של ילדי הגולה

המורחשים יבואו אלינו 5 ילדים יוצאי טוריה. ילדים אלה ראו חיי גולה מדכאים ומשפיליים, עברו חיי עוני וסבל וידעו את היהודי אך באדם נודד ומושטל. עלינו להפוך את זכר הגולה בלב הילדים האלה לרצון לחיות חיי למוך בארצם. נדע-נב לטמח בהם את המהבה למולדת ואת המהבה לאדם שלד פה לא ראנה ולא ידעה. נדע-נב לחנכם, כשם שאנו מחנכים את ילדינו - לעשותם לאנשים זקופי קומה, לאנשי אבולה וליצרה, ליהודים גאים שזמר הגולה ומוראותיה לא יחזירו בהם חלונות עם נרדף ונדכא. נדע-נב להקנות להם שפת חידועות שאנו שואפים להקנות לילדינו, לצלינות לחיי עבודה ומחשבה. נדע-נב למלא מקומם של הורים וזאגים שלא יתעוררו בהם רגש קפוח ובלידות. נסביר גם לילדינו להיות להם חברים וילדים בלימוד, בעבודה ובמשחק. נכשירו אלה חרשונותם את הקרקע לקליטת הילדים אשר יבואו אחריהם. אמונה והתקשרות המוטלים בזה עלינו קשים ואחרים רבים השטחים בהם תדוש הבנה ועזרה מאת החבר, לכך כל אחד מאתנו נקרא לעזור בכל יכולתו באשר ידרוש.

ולילדים, הילד ברוכי ימים בלי תהשו

כשנו
בדינונייה על
אחר התמונה
דבר ושחק
כגון: חדר
אורחות וכו'
הנו כיום.

אך רבים מא
בבית הילדי
צומצם של ה
פיוניות אי
רוב חברי ה
דיון במספה
רים של חלו
הבנה לינו
חשבו, קראו
ענין פעם ל
נכון הוא, ש
שונים, ולכל
בינתים גדל
אף אם יחיו
הידיעה, ברא
הנדי
החבר למחשב
במוד
נושאים בשא
נריון החיין
בחודש הזה.
כית, מוקדשו
בעבודת החנ
לקהל הרוח
מינים וקור

באספה

באס
סרה ע"י הח
מצב העבודה
ועדה העבוד
לכל 6 שבוע
זה אומר שי
הגיוט המוט
הביעו את ה
שיש לקצת ל
אך יאיו להט
חברים. הונח
קבלה החצעה
השאלה הוצח
על חכמיה ה

בישיבת המו

בישי
עצה להקים
לילדים בן
הח
פגישת החי
היחה מוקדש
לחברות. לאח
קנה שיש צו
להוצאות הח
הקציבה בכל

צירוף לשאלות הנור

כשנולדו הילדים הראשונים לקבוצנו לפני כ 15 שנה, השתתפו כל החברים בדיונים על חנוך ילדינו שהיו באספות הכלליות. גם בשנים שלאחר מכן קבוצנו כולל את התפתחותם של הקטנים אשר היו אז נכס הכלל ולא של הוריהם בלבד. כל אחד דבר ושוחח איתם וקבע לעצמו עמדה באותן השאלות החנוכיות שהעסיקו אז את כל החברה. כגון: חדר הילדים, קביעת מטלות או התנהגות ההורים כלפי ילדיהם, שאלות אלו צוררו ונכתבו. פרינציפיוניים קשים. הבקוש אחרי ספרים פדגוגיים היה רב אז מאשר הנו כיום.

כיום אנו מתקרבים למספר של 200 ילד. וחברי הקבוצ ברוכס הגדול הנם הורים. אך רבים מהחני רחוקים מאד משאלות החנוך ורבים ההורים האדישים לגבי הנעשה בבית הילדים. השאלות היום-יומיות בעבודה החנוכית מוצאות את פתרונן בחוג המ- צומצם של החניכים בלבד, או שאינן מוצאות את פתרונן. לידי ברור שאלות פרינצי- פיוניות אין מגיעים כלל מתוך חוסר זמן אצל אנשי החנוך ומתוך חוסר עניין אצל רוב חברי הקבוצ. מה פלא בדבר אם במצב כזה אין כלל הד החלשות שאלות חנוך בשעת דיון באספה. והתרגלו לשמוע דברי אינפורמציה בלבד. אולם רע מזה הוא רובי המק- רים של חלוקי דעות בין המחנכים לבין הורי "החניכים". מתוך חוסר ידיעה או חוסר הבנה כיצד מסכימים או אינם מסכימים עם עבודת המחנכים. וכיצד? האין כל אלה חשבו, קראו ועסקו פעם בשאלות החנוך? לאמיתו של דבר אין בתוכנו חבר אשר לא הת- עניין פעם למד וקלט את יסודות חנוכנו ואשר לא ראה בכך שאלה גורלית להידנו. נכון הוא, ששקענו מדי בעניני יום-יום, בעבודה, בחילי משפחה ובדאגות רבות ובשטחית שונים. וכולנו שכחנו את עמדתנו ואת ערותנו בשאלות אלו שהיו איתנו בשנים הקודמות. בינתיים גדל הדור הצעיר ודורש את דרישותיו. והוא לא יקבל את אשר נהוץ לו - אף אם יתנו לנו המחנכים הטובים ביותר - באם לא כל החברה תלווה את התפתחותו ותייעץ, תדאגה ובהבנה לצרכיו.

הנני מכריזים על חודש של הרצאות ושיחות בשאלות החנוך ונכדי לעורר את החבר למחשבה וללימוד, לדאגה ולעזרת על כל הנעשה אצלנו ובארץ בשטח זה. בחודש זה ימנעו הקבוצ במסיבות, אספות וישיבות ויקדיש 2 ערבים בשבוע ל- נושאים בשאלות הנ"ל. החקשרנו עם מיטב המרצים אשר בארץ - ברובם הם מורים בטמ- נריון החינוך-קבוצי לבגנות ומורים - וכמעט כולם נענו להזמנתנו ויכנסו אצלנו בחודש הזה. מחוץ לשתיים שלוש הרצאות, אשר עליהן לחת בטוס רעיוני לשיטתנו החנו- כית, מוקדשות כל ההרצאות לנושאים קונקרטיים ומכוונות לשאלות המעשיות המתעוררות בעבודת החנוך היום-יומית. אין ההרצאות פונות במיוחד למחנכים המקצועיים, כי אם לקהל הרחב של הורים וחברים אשר ברצונם לחדור מתוך שאלות אלו. כזה חנוך מו- מיניה וקוראים לכל חבר וחבר להשתתף "בסמינריון" זה. (תכנית ההרצאות ראה בסוף עמוד 4)

אוריאל נהרי.

ב ח ב ר ה ו ב ע ב ו ר ה

באספה

באספה שנחקיימה ביום ב' נמ- טרה ע"י הח' אריה ה. סקירה מקיפה על מצב העבודה. כמסקנה ממצב זה הציעה ועדת העבודה שכל חבר יתן יום גיוס לכל 6 שבועות, היינו 9 ימי גיוס לשנה זה אומר שיש להוסיף יומאחד על 8 ימי הגיוס המוסכמים. כל החברים אשר דברו הביעו את התנגדותם להצעה זו בהמקם שיש לקצץ ימי עבודה בשטחים שונים. אך אינן להטיל ינם גיוס נוסף על ה- חברים. הוחלטו הצעות שונות, לבסוף נת- קבלה ההצעה לדחות את הסכום ולביא את השאלה הזאת לפני ישיבת המועצה כשתדון על תכנית העבודה הכללית.

בישיבת המועצה

בישיבתה האחרונה החליטה המו- עצה לחקים מאתנרי בית א' בגת-כסא לילדים כן 3 תאים. הח' שמעון ש. מסר דו"ח קצר על פגישת בני כוח משקי הקבוצ בחיפה אשר היתה מוקדשת לדיון על הקציה הוצאות לחברים. לאחר ברור דברים הגיעו למס- קנה שיש צורך במסגרת של 100 לא"י להוצאות החבר ועל פיה יש לקבוע את התקציב בכל המקומות.

בישיבת מועצה זו גמרו את הדיון בכל סעיפי התקציב להוצאות החברים. התקציב יוגא לאשור באספה הקרובה.

אולם ההתעמלות (נמסר ע"י תלנדה)

לאחר דחיות רבות, שנבראו ע"י ה- עכובים בהשלמת תכנית המחנה, נקבע המקום לאולם ההתעמלות, והוא: בשטח שבין הנגריה ומחנה העבודה. ליום תנתת אבן המינה יכון סניף הפועל נשף ההתעמלות, בו ישתתפו ילדי הח' שחל החרות הנער, החברים והחברות. עם מאורע זה יפתח אפי"ק חדש ב- פעולת הועדה, אשר סמלה עד כה בהשגת כספים וחמרי בנין וכן בהכנת תכנית לאולם עצמו. החברים אינם יודעים באיזה מאמצים עלתה לנו עבודה זו. לך היתה כל עזרה מצד המוסדות ולמעשה נאלצנו ל- מוד במלחמה קשה נגד גיי-יצוץ ואי-הבנה. מפעל כזה ידרוש בשלב זה נכונות רבה ועניין מאת החברים ומוצג הנוצ שבמספר הנוכחי של החברים הפעילים לא נעמוד בתפקידו שהקמת בנין גדול זה מטילה עלינו. בשורה הראשונה עומד כעת חידוש הפעולה הכספית, שאת הספול בה קבל על עצמו הח' יעקב שפס. אנו בטוחים שקביעת זו תביא ברכה למפעל. באחד היזמניה הבאים נבילא לפני החברים סקירה על המצב הכספי ואח תכנית הבנין.

במטעם (נמטר ע"י חנוך כהן)

החורף ה"עדין" נתון מקום להניח ששנה זו תהיה ברוכה מהקודמת, באם נא- ליה להוציא לפעל את כל העבודות העקריות במבצע כידוע, מסכן כל הגורמים- לזרע, ובמטע במרש, את היבול. הדבר אמור במיוחד על עבוד האדמה.

זרענו שוב תלתן אשר עולה יפה מאד. חורף קציר אחד נצליע אותו. תחתן מנקה את השטחים, שומר על חגירות האדמה ומסיר מה הגונה של חורף אורני. באם ימצא לפחית עוד עשב אחד להחלפתו, אני נוכל לשמור על מחזור ידוע ונוכל לו- הוצר מדי שנה זבל ירוק.

זרענו עד כה 14 ד' כרם אציר, 6 ד' "מקומים" - שטח ותפוח צבא, ואת תולדות הסולטנינה ועליוני. גזמנו את השדלים, אגמים וחורשים. לפנינו 40 ד' ברום מוקטט וחמרי והגזום של 20 ד' תפוחים.

הודש מתן הוא הקובע את הצלחת התבונה. לקחת הגדול החדש נחוצ שהשטח יהיה בלוי לאור השמש. לפי נסיוננו, אנו יודעים כבר, בדורות, שעלינו להקדים את הדליות במידת האפשר וזה נוכל להשיג אך ורק ע"י שפול מוקדם באביב. המטע החדש השפוע רצון עד כה ונוכל להמשיך למרבית בחולש, באם נשמור בקפדנות על מלוי כל העבודות.

השבוע שעבר נתקיימה במשמר- השרון הפגישה השנתית של עובדי המטעים בצולנו. הסקירה על השנה שעברה הראתה שהידיעה בירוליה הייתה כללית. אבל היו גם משקיים, אשר כמו ידיעה הפחית את כמות חמרי ע"י הונחה רבה הן בעבוד ובחמש במלחמה במזיקים ומחלות. אנונו לעומת זה הגענו לרמה ידועה בעבוד-ו- עלינו לשקוט את הכלל על מנת לא לרדת ממנה. מדאיגה מאד מאד ההשקעה הרבה של ימי עבודה אצוין גם במעמד זה, שיש לש- לור על יום ידוע בין עובדים קבועים זמנתיים.

שמענו הוצאה יסודית על הגדולים הסובסידיות, בעקר מבני ואנוקרה, ממי- חת"כ בחמיה ובולמקי מקרה- ישראל, אשר המליץ על נטיעה משתלמת של המזינים הצלה. חת"כ יצאו כבר אגוד של נטיון ו- לתחטת חודאי מקום חשוד בשוק הן בארץ והן בארובה לה.

הרגוננו יעמיד במרכז הדיונים בועידתו הקרובה את השאלה: "מה לנטוע" נושא זה עורר גם בפגישה הזאת שיחה ערה ובה הסתמנו - בקוים כללית - בראש וראשונה הצטרופים. נוסף עליהם סוג- טרופיים, כנ"ל, כרם בננות וגרעיניים. (תפוחים ואגסים) החנהל וכו' בשאלה אם להוסיף ולנטוע גלעיניים היינו ש- זימים. גדול זה מצליח אצמם, אבל היות והוא אחד הגדולים המעטים המצליחים באזור החרים, יש טבורים שאנו אריכים לחת על גדול המין הזה. הובע גם חשש מן יבוא מדי שוק הארץ בפרי זה, כך שלא נוכל לקיים את הצדול הזה.

ברם, אנו רחוקים מאד עדין מהכרעה סופית בענין זה. על כל פנים, לה במצב המגישה הזאת איש אשר הטיל טעם בזה האומרת, שהמטע יהיה אחד ממקורות התרנסת העקריים במשקינו. עלינו לבטטן בצורה הנאותה שיו- כל לעמוד בפני ההתחרות הקשה שצפויה לו. השבוע נתקיימו גם הפגישה השנתית- ירצית של מגדלי הבננות. הפגישה זו חשמש הקדמה לועידת הארגון הכוללת.

בגן הירוק (נמטר ע"י מרים א.)

בן הסתו - 15 ד' כרוב הודדנו את הסוץ האצוין לד'. מטרנו 13 סוץ לבית החורשת 21 סוץ למטבח. היות ובלתי התגלו קשיים בהתאמת הקופטאות, לכבושי הרוב, אינם רוצים לקבל יותר ולכן נאלץ לשלוח את השאר, כ-10-15 סוץ, במחיר קרוד לתל-אביב.

פרובינה - 4 ד' היה לנו יבול של סוץ וחצי לד'. כל הכמות נמכרה ל"גח" ולמטבח.

בטבות - עם פרטום החוק הקובע את מחירי הירקות, חדלנו לשלוח את המטבות לשוק. מוצאים אך כמיות קטנות לצרכי הבית. נשארנו עוד 5 1/2 ד' להוצאה.

סלק - סיימנו את הוצאת הסלק בודי קו- בני. היבול היה טוב - 3 סוץ לד'.

הכנות לבן אביב - התכנית המקובלת ה- פורטם בקרוב, כי עדין לא נרובה בועדת הששק. בסוף ינואר הוצאנו ממחסן הקרוד בגן שמואל את הזרעים של חמרי האדמה. חטאנו בדרנו והכינונו צנחה להנבטה. 28 סוץ נמסלו 2 סוץ כזרעים, כ-8 סוץ הפינונו למכירה לשוק, נהיית נשאר לזריעה. זבול האדמות לבן אביב - יצוד בסתו הספקנו להחל 59 ד'. החורף הובלנו זבל 10 ל- גרסמים. הובלנו נו הייתה כרוכה בקשיים הבית, ורק יכולנו להזביל כשמוג האוויר אפשר את זאת. נשארנו עוד 21 ד' לזבול נוכל אורגני, וכל הששית להוביל בזבל פילם, החפשי רק טמור לזריעה. החנוח מו"מ ארון נממש על קבלת חלקת אדמה קלה (17 ד') בציוני רוטיה היינו מעוניינים מאד בחלקה הזאת. אך המו"מ נכשל בגלל תוספת מיס במקום.

בסנדלריה (נמטר ע"י יצחק אגמלי)

לפי התכנית נאסרר השנתית 300 דוג נעלים 1001 דוג סנדלים. עד סוף ינו- אר חלקנו לחבריה 130 דוג נעלים. התקציב לחש"ד הוא: 300 דוג נעלים 2,200 לא"י. הזוג = 660 לא"י. לתקנויה לחבר 1,350 = 405 לא"י. 100 דוג סנדלים 1,350 לא"י. הזוג = 135 לא"י. בס"ה 1200 לא"י. ז. 4 לא"י לחבר לשנה. וצדד התכוון מציעה 3,500 לא"י לחבר לשנה. זה יחייב אותנו בקוים בכל ששתי שנותינו. מצב התקונים הוא קשה בקר עזרתו של שלמה (מהעליה החדשה) עלינו לקבל סנ- דלו שכיר, היום וחברינו הסנדלרים אין לשחרם ממקומות עבודה. חרית יש לתקן כמאת דוג נעלים למבוגרים וגם מטפר רב של נעלי חילדים. בחודש הבא נזמין את הסנדלים בשהיל ילדים ומבוגרים.

לא א
רק ארכיון א
בצחר
המלח והישי
על האומר ל
הסלע אשר מ
תהום עמוקה
הלב בהעלות
לכדו מה יח
בבהי
לה הסוללה
איזה מוזה
הבריכה הגד
או כשוראים
אזי נדמה ש
הנני
על מגדלי המ
ובחיהם, נרד
של קוהורטור
עדין ולא ש
עם עו
ועם התקבל ה
הנקודה הורו
ומאליהם שק
מתבקשת מאל
כאן המלחמה
הטבע. שם, ה
החדש. . . .
הבושחת ובלב

ע ל
הורחנ
מן המוסכמות
יש דעה האומ
לארץ חדלים
הזאת בעליות
צורך לנהג מ
המחייבים חז
אין
להתכחש לכל
חדר
האם רק בחינ
לציון, כי לא
שיפנו להם א
רעה לילדינו
כי בארץ ובק
25.2 ערב שב
1.3 יום ג'
3.3 ערב שב
8.3 יום ד'
12.3 יום א'
14.3 יום ג'
21.3 יום ג'
24.3 ערב שב
28.3 יום ג'
יתכן שיחולו
נקבע עדין.

מצדה - עסלוג

לא אפליג בחאורים על שפע היפי שפגשנוהו במסענו דרך מדבר יהודה.
רק אזכיר את שתי נקודות השיא שבו, והן: מצדה ו עסלוג.

בצאתי היום השלישי למסענו הגענו לרגלי הסלע המתנשא תלול כבוד מצל ים המלח והישימון שמסביב. מורדותיו התלולים, החלקים הזקופים כמעט מטילים אימה על האזמר לעלות בהם. החילונו לעלות במסעול הרומאי המתפתל עלה והתפתל אל רמת-הסלע אשר ממול למצדה. עלינו עד אשר הגענו למקום הקרוב ביותר למצדה, מקום שם תהום עמוקה, אשר גשרוה הרומאים בשמכם סוללה ענקית. סוללה זו מטילה אימה ונוקף הלב בהעלות המחשבה, איזה כוח כביר, איזה רצון עז ונוקשה ואיזה יצר-שלטון הת-לכדו טה יחדיו כדי להערים ולהתגבר על מבצר עוז אחרון זה.
בבהירות חרה מתבלטת אדמת הסיף הלבנה מתוך ההר החום. כמעט בקו ישר מובי-לף הסוללה אל על. דרך פתח-סלעים קטן הגענו אל רמת ההר. והנה, לעינינו החרבות. איזה מוזה מועזע ויחיד במינו. הרי, בעצם אין אלה חרבות כלל - כשדורדים אל הבריכה הגדולה, שנחצבה מתחת לפני האדמה - כשעומדים על החומה הרחבה שמסביב - אז נדמה שרק חמול שלשום נטש פה הקרב ולא לפני כ-2000 שנה.
הנני עומד על החומה ומטה, מסה, כצעצועים, מחנות הרומאים ומטביב להר הדיק על מגדלי המשמר שלו. גם המחנות האלה, על החומות המקיפים אותם, על רוחבותיהם ובתיהם, נראים כאילו יד העתים לא נגעה בהם והנך מצפה בכל רגע לצעידת-הסך של קוהורטות הרומאים. בלב קשה הנני נפרד מראה זה, כי עין וראש לא ספגוהו עדין ולא שבעו.

עם ערוב היום האחרון הגענו לעסלוג. בדרך עצרה אותנו המשטרה כ-3 שעות. ועם התקבל הרשות המשכנו את דרכנו בשמחה כפולה. בינתיים החשיך. אור-ממגדל-הנקודה הורה לנו את הדרך. ושוב נכנסנו דרך חומת אבנים פנימה לתוך מבצר קטן. ומאליהם שקעו רשמי הימים האחרונים ושוב עלה מראה הסלע ההוא. והתשובה היחה מתבקשת מאליה: שם המצבה של מלחמת-גבורה לחרות בה עמדו המנוצחים ולא נכנעו. כאן המלחמה למען אותה החרות - באותה הבדידות. אמנם כאן, מלחמה בגדמה ובכוחות הטבע. שם, היו הם האחרונים - וכאן הם הראשונים האומרים לכבוש את ארצם לדרך החדש. ... ובראותנו את מוחכי הנגב ואת השדות הראשונים, נפרדנו בהרגשת-השמחה הבוטחת ובלבנו ההחלטה: על ה י ע ל ה ה ד ב ר ב י ד י נ ו !

חיים מملוק.

על מנהג שאין נוהגים בקבור.

וורחנו צוה לנו: מפני שיבה תלום - וקבלוה אף הגוויים. מן המוסכמות הוא בעולם, שנער יקום ויפנה מקומו למבוגר ומבוגר יקום בפני זקן. יש דעה האומרת שמנהג זה אינו מקובל בארץ. עולים חדשים שבמשך שנים נהגו כן בחוץ-לארץ חדלים מעשות זאת ורוצים בזה הסתגלות למנהגי הארץ. מקור הדעה המוטעית הזאת בעליות הראשונות. רוב העולים היו צעירים או ובני גיל אחד בלבד. היה אפוא צורך לנהג מנהג זה של קימה. אולם בינתיים עברו עשרות שנים, התהווה הבדלי גיל המחייבים חזרה אל נמוס זה. בעיר, אמנם, רבים השומרים עליו.
אין זה מתקבל על דעתי. ואמר: שמתוך תנאי חיינו המיוחדים בקבוץ עלינו להתפחש לכל נמוס, באשר מקובל על אנשי העיר. עלינו לבור את הנאה ולהנהיגו בתוכנו. חדר האכל שלנו צר מהכיל מקומות ישיבה לכל החברים בשעת נשמים ומסיבות. האם רק בחינת "הזרין לשכר" תהיה הקובעת לחבר בהשגת מקום ישיבה? לבשתי, עלי לציין, כי לא אחת עומדים זקנים בעמח. חדר האכל בשעת מסיבות ואין נמצאים חברים שיפנו להם את מקומם. דבר זה לכשעצמו אינו נאה, אך נוסף על כך משמש הוא דוגמה רעה לילדינו ולנוער הנמצא אצלנו. ינהיגו נא מנהג זה מחדש ולא ילעיזו המלעיזים כי בארץ ובקבוץ אין שומר על נמוס.

רחל א-?

תכנית ירח העיון בשאלות חנוך

25.2	ערב שבת	הח' סגל	"שאלות היום בחנוך הקבוצי".
1.3	יום ג'	הח' עדה פולדנסקי	- "הגישה לילד".
3.3	ערב שבת	הח' סגל	שיחה והמשך הרצאתו.
8.3	יום ד'	הח' אמי הורביץ	- "הורים וילדים".
12.3	יום א'	הח' י. טבנקין	- "הקבוץ והחנוך".
14.3	יום ב'	הד"ר רוזנברגר	- "הילד בגיל בית הספר".
21.3	יום ג'	הד"ר רוזנברגר	- המשך הרצאתו.
24.3	ערב שבת	הח' סגל	- "החנוך בחנוך".
28.3	יום ג'	הד"ר רוזנברגר	- "הילד הקשה".

יתכן שיחולו שנויים קלים בתכנית זו. תהיינה עוד 2 הרצאות נוספות שמועדן לא נקבע עדין.

ההסתדרות

1' אדר
3 במרץ

היהודי

נוודים

של הגליל

ההגנה

לחזור

להליב

ליים היו

עזבונו

היו: " "

היהודים

פרדספור

אל-נא

ובעוד

יצטרך

(הכולנה)

שם טרומ

לעז לקו

ו

שהתנדבו

היחה מע

חמשה חב

נפצעות

בשלום ש

הנני יכ

לגמרי